

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677734282800.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

VISIO ABRAHAMSTRUPENSIS ET SVANHOLMENSIS 1678

En vnderlig och Sældsom Siun, dog Sicker och Sandferdig, Som er Seett paa himmelen vdi Skiøttens och *Scorpionens* tegen ofver *Abrahamstrup* och [*Svanholm*] J Sælland. St. Francisci Nat Anno 1678. Hvor,

1. En sterck *Sudost Wind*, Sammenblesde mange Guldglimrende och Sølfarvede skyer. Jblant hvilcke

2. Opkom en Regenbue som omringede *Horizonten*, ofver *Abrahamstrup* och *Svanholm*.

3. Ofven paa Regenbuen vdbredde sig en stoer forferdelig kalckuniske *Hane* Ridendis Som paa en vngerske hest, J *per-force* Jact, med Jeger horn paa Siden, hvis ene vinge vaar forsølfvett, och den Anden forgyldett, mens vnder nebbett hengde mange Af Rigens *Diamanter*, Samme *Hane* flagrede Saaledis med wingerne och knebrede med nebbet, Som den kunde gaalett Aff itt Jegerhorn.

4. Wid sin høyre Side lod den paa gylden Lavetter Sette itt Sølfmundett *Støcke* hvis forladning vaar Sølf, men kuglerne Af Guld.

5. Paa den venstre Side Stod itt klart skinnende blus eller fackel vdi Sølfskinnende *Brand*, till hvilcken *Brand*, mand icke lagde træ, men den Smeltede Jdell Sølf och Guld.

6. Bag vid *Hanen* Stod itt *Hæsselig* diur som en *Parder* der hafde *Otte Skiael* och Skiefve øyne, och brugte dog glar øyne, Jndlagde J Guld och Sølf, sampt itt *perspectiv* besatt med *joveler*. Dette varede 2 timer, mens
123

7. Der denne *Hane* stedse galede, for en Første, Som blef seett vdi luften, paa en Fiilsbeen stoell Siddende, och den Allt galed Aff sitt Jegerhorn,

8. Strax slap vd Af itt buur fra Fuglefengeren J Skofven, en half død och halflevendis fugell fast lig en *Griib* denne racte sin ene vinge paa *Abrahamstrup*, den Anden paa *Svanholm*! Men halen vred den efter *Winden* och den Saae Skarp paa *Hanen* och dett Sølf *Støcke* Att Førsten fattede Mistancke om *Hanens* galen, Jndtill,

9. Lige som en *Engell*, vdi en Messe-serck kom ned Af Himmelen med itt Salfve horn vdi haanden fuld med Olie, hvor med hand Salfvede den *bliant* kledde himmell fromme Første, och gaf hannem forstands opliuste øyne.

10. Denne Engell Aabenbarede *Hanens* forrædiske galen, och sagde till Førsten, tag dig vare / for Hanens høchelscke och huulsnedige galen for *Støckets* Svigactige Skraall och Skud, och for *Brandens* blus och baaell, thi de hår Alle en Konge ofver sig, som kaldis J Aabenbaringens bog *Apollyon* och *Abadon*, dett er udlagt Af Rabinerne vdi Kiøbenhafn *Narrendorff* den Forrædder, och dett Satans Sammensored och Sammenrotted *General* [*Commisariat*]. Strax dempedis *Winden*, *Hanen* miste [vinger], kam fiedre och Neb, *Støckett* refnede, *Branden* vdsluckedis, *Parderens Otte Skiaelle* øyne blefue dunckell och dumme, och *Griben* fordi hand hafde dette [*Myterie*] Aabenbaritt, blef gifven løs Af Burett, och Strax forsvandt regenbuen. Mens J dett samme lod *Griben*, Af sitt wiisdombs neb ned dratte vndertegnede bref, och betenckende, Som falt paa Marcken J mellem *Abrahamstrup*, och *Svanholm*. Hvilckett Alt sammen, Att dett Saaledis, Som forskrefvett staar, er vdi Sandhed passerit, dett vidner *Vitus* degn J Skuleløf, Peder degn J Køndby, 124 Henning degn J [Gerløv], Som vaare Samptelige hos Prousten Att lade Skrifve, Kopskat, Just Christensøn J Fersløf, Marcus Hansen J Skibye, och Niels Jensen [paa Ourøe], tillige ofver verendis 2 vnder Jegere och 2 Hundedrenge Af *Abrahamstrup*, som vare udreyste, Att brende Olden Svin J den for intet kiøbte [*Housved*] skouf, [saa] och en *Lieutenant* och en *Corperal* Af *Svanholm*, som efter *ordre* / och *Commission*, Skulde brende nogle hundrede brefve, Att de ey skulde komme sin Eyermand till skade; Og de skulde føre Nogle kister fulde Af Sølf, Guld, och *Clenodier* till *Hamborig* saa hiemmelig, hvilcke Allesammen saae denne Siun, och leste denne fra *Griben* neddraattede Forklaring.

Saa bleser wær och *Wind* Saa lenge paa vort Rige
Till gods och Guld bles bort, den Vind mon' Alle svige
En Sudvest, Nordost *Wind*, udpuster storm och Slud,
[Og] bleser Guld till sig, vor vellfert bles den vd.
Den *Wind* bles paa vor *Kop*, paa Skaarsten Qveg och huse
Gud dempe samme *Wind*, lad den ey lenge bruse
Gud puste med sin Aand paa Rigets Skade *wind*
[Lad ham ey kiende] Guld, men gjør hans øyne blind.
Hør paa dett *Hane* gaall, Ald verden hand forfører

For Konger Gaall hand saa, Att de ey sandhed hører.
Den Tydske *Kyckelchye* hand [klucker effter] guld
Hans penge graadig neb, Gud stoppe self med Muld.
Trøe ey den *Hane* kam, Forræderens *peruqve*
Troee dett *Hane* gael, omskiønt hand kand det smøcke,
Med Jegerhornets klang, hand galer dog paa *Frandsck*
Hand galer meer paa *Svensck*, end paa oprictig *Dansck*.
Dett vaar den *Hane* kock som goell for Sancte Peder
Gud plucke self den fugell, drag Af ham duun och feder,
Gud styrte hannem ned, Af *Hane* bielckens prael,
Gud lære kongen self, Att kiende *Hanens* gaell.
125 Men hvad er dett for skrald, Af dett Sølfmundet *Støcke*
En Nøgle bysses verd, vaar kun dets første løcke,
Saa blef dett en Pistaall, dernest och en *Carbin*
Men Nu itt heell *Cartou* Att skyde ofver *Riin*.
Naar *Hanen* har kun self først laddett dette *Støcke*
Med Guld propfølde dett, Guld kugler er dets Smøcke.
Dett Skyder ey paa *Frandsck*, och ey paa *Svenske* mand,
Dem begge *Skaaner* dett, for Guld Aff deris land.
Dett *Støcke* maa en gang, Af Guld dog vorde føldett,
Paa *Gyldene lavet* och Sølfhiull er dett røldett.
J *Hanens* hønsehuus, bles [*Winden*] guldett Jnd
Sølf laddingen gjør och dett *Støcke* tung och trind.
Gud Smelte denne Malm och lad dett *Støcke* refne
Dett *Narrenstorps* parti, Gud self med vrede hefne.
Hug *Hanens* hofvett Af, hand duer [nog] till steeg.
Lad døden kaage saad oppaa hans krop saa veeg.
Nu brender *Brandens* bluss, Af helfved tende lufve.
Hand brender iche træ, men Rigernis formue.
Dett *Støcke* puster self den *Brand* J lyse brand,
Jeg frøcter der gaar Jld vdi vor Fødeland.
Gud sluche self den brand med *Belials* bitre becke.
Gud Støde *Støcket* Smaae Gud Hanefløyet stecke.
De *Otte* øyne *Skiael* och skief Gud stinge ud,
Och Slaa dem fuld Af Sand, Af steen, Af leer, och gruud.
De seer for *Skiael* och Skarp w-løckelig *Aspecter*.
Vaar ey Guds øye till, vaar Gud ey self vor vecter.
De *Otte* øyne *Skiael*, paa os daa gloede saa
Att tvilling Rigerne maat' gandske vndergaae
Paa Sisten Saae Jeg och Att *Hanen* den blef pluckt
Der *Narrendorffis* Svig for Alle blef opluckt,
Da miste *Hanen* Strax, Sin [Vinger], neb, och kam,
Hver Fugell J [Hovsved] sang, Gid *Hanen* hand faae Skam.
Strax sprang det *Støcke*-malm, och refnede J flinter,
Saa at det kunde ey os gjøre fleere finter,
126 Den *Brand* udblussede, oc sluchedis J Vand,
De *Otte* øyne *Skiael* kund' iche see et grand;
Den Lande-Pestilentz blef daa af Gud formildet,
Den tid [det] Hychler-pach paa Snuble-hiul blef trildet,
Gud sette rigetz grund paa ærlig [adels] been,
Som ere riget troee, foruden Svig og meen.